

[Poul Møller.]

denne forsømmer begår ikke alene en politisk fejl, men også en saglig fejl, som bør rettes hurtigst muligt af det høje ting i fremtiden.

Baunsgaard: Det forslag, vi behandler, har i sjælden grad været udsat for angreb fra venstre og de konservative, ja, man tør vel endda sige, at det i sjælden grad har været misbrugt af de to partier. Selv med den udpræget partitaktiske linje, der er blevet de to partiers særkende under de ærede medlemmer hr. Erik Eriksens og hr. Poul Sørensens ledelse, har man vist ikke tidligere set en sådan skrækkampagne sat ind.

På den baggrund tror jeg det vil være gavnligt at se lidt på, hvad det egentlig er, man sigter mod med denne lovgivning. Vi oplever nu på andet år en lykkelig højkonjunktur, præget af meget høj beskæftigelse og økonomisk fremgang. Desværre er det imidlertid sådan, at hvis man ikke er på vagt over for den økonomiske udvikling, kan der under en højkonjunktur ske skader, som i mange år fremover vil kunne påvirke vore muligheder i ugunstig retning. Fra alle ansvarlige sider er man i disse dage enig om at beklage en af højkonjunktorens uheldige følger, nemlig kravene om lønforhøjelser ud over de overenskomstmæssige aftaler, krav, der ofte er ledsaget af ulovlige strejker. Hvad er der ikke fremført af advarsler imod dette, og hvor har ikke oppositionens presse og dens talere i dystre vendinger vendt sig imod disse ting! Man har gjort det med rette, men når oppositionen så stærkt adværer imod denne uheldige tendens, hvordan kan den så samtidig have den indstilling, at en anden af højkonjunktorens kedelige følger, de meget voldsomme stigninger på byggegrunde, skal man lade fortsætte aldeles uhindret og uden indblanding? Alle ved, at højkonjunktoren også har givet sig det udslag, at der er et pres på byggeriet, voldsommere end nogen sinde. Ikke alene boligbyggeriet, men også erhvervsbyggeriet viser en voldsom aktivitet, en aktivitet, der har betydet tilsvarende stigende efterspørgsel efter byggegrunde og ejendomme. Når aktiviteten så stiger særlig stærkt i bestemte byområder — det være sig på grund af

bygningen af en ny, stor industri eller f. eks. på grund af anlæg af en ny S-bane — bliver efterspørgslen efter jord sådanne steder så stærk, at priserne stiger så voldsomt, at man ikke sjældent kommer ud for stigninger på grunde og ejendomme på 20-30 gange købs- eller vurderingsprisen. Den fortjeneste er det altså, venstre og de konservative vil lade gå ubeskattet i de heldige ejeres lommer. Hvilken alvor skal man herefter tillægge advarsler fra den side mod inflationens farer?

Vi andre adværer også: det radikale venstre har altid bestræbt sig på at medvirke til en økonomisk politik, der kunne bremse inflationen, så de unge ikke skulle få større byrder i fremtiden end nødvendigt. Vi har derimod aldrig kunnet hamle op med den venstre-konservative agitationsprægede udnyttelse af inflationen. Men hvad mening er der i den ofte udtalte angst for inflation, hvis man lader fortjenesten ved de handler, der mere end noget andet har ansvar for inflationen, gå skattefrit i ejernes lommer? Tror man virkelig, at alle andre skatteydere vil finde det rimeligt, at de indkomstbeskattes af hele deres arbejdsfortjeneste, medens sådanne gevinster, der ikke rammes af skattelovens bestemmelser om spekulation, slet ikke skal beskattes? Det ærede medlem hr. Poul Møller talte om ret og billighed. Er det ret og billighed, at man skal beskattes af hele sin arbejds-skabte fortjeneste, medens den slags gevinster, der her er tale om, er skattefrie uanset deres størrelse, uden hensyn til, om det drejer sig om millionbeløb eller mindre?

Venstre og de konservative finder altså, at det er rigtigt. Jeg synes, det er en gavnlig oplysning, de to partier giver befolkningen, når de lover netop disse skattebestemmelser ophævet, hvis de får politisk magt hertil. Det fortæller et og andet om, hvad det er, venstre og de konservative vil beskytte, når de lover skattelettelse.

Da regeringen for snart 2 måneder siden fremsatte sit lovforslag, blev det udtrykkeligt understreget, at hensigten med lovforslaget var at ramme de ekstraordinært store fortjenester, hvorimod almindelige handler med ejendomme ikke skulle rammes af beskatningen. Til trods for denne forsikring har oppositionen ikke afholdt sig fra at føre en fuldkommen usandfærdig